

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про кінематографію

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1998, N 22, ст.114)

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 763-IV (763-15) від 15.05.2003, ВВР, 2003, N 30, ст.248
N 3317-IV (3317-15) від 12.01.2006, ВВР, 2006, N 18, ст.155 }

{ Офіційне тлумачення до Закону див. в Рішенні
Конституційного Суду
N 13-рп/2007 (v013p710-07) від 20.12.2007 }

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 1909-VI (1909-17) від 18.02.2010, ВВР, 2010, N 20, ст.199
N 2856-VI (2856-17) від 23.12.2010, ВВР, 2011, N 29, ст.272
N 3588-VI (3588-17) від 05.07.2011, ВВР, 2012, N 12-13, ст.78
N 5029-VI (5029-17) від 03.07.2012, ВВР, 2013, N 23, ст.218
N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012, ВВР, 2014, N 5, ст.62 }

Цей Закон визначає правові основи діяльності в галузі кінематографії та регулює суспільні відносини, пов'язані з виробництвом, розповсюдженням, зберіганням і демонструванням фільмів.

Р о з д і л І

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Законодавство України про кінематографію

Законодавство України про кінематографію базується на Конституції України (254к/96-ВР) і складається з цього Закону та інших нормативно-правових актів України.

{ Стаття 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Стаття 2. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на юридичних осіб незалежно від їх форм власності та фізичних осіб, які займаються професійною діяльністю у кінематографії в Україні.

Стаття 3. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

автор фільму - фізична особа, власна праця якої визначає творчий задум та/або способи його реалізації у фільмі;

виключне право на фільм - майнове право юридичної або фізичної особи, що дає право тільки цій особі на використання фільму в будь-якій формі і будь-яким дозволеним способом;

виконавець фільму - фізична особа, яка власною працею брала участь у реалізації творчих задумів авторів фільму в процесі його створення;

виробник фільму - суб'єкт кінематографії, який взяв на себе відповідальність за виробництво фільму;

виробництво фільму - діяльність, що поєднує співпрацю авторів і виконавців фільму та інших суб'єктів кінематографії, спрямовану на втілення твору кінематографії технічними засобами;

вихідні матеріали фільму - матеріальні носії оригіналу твору кінематографії, використання яких дає можливість виготовляти (тиражувати) фільмокопії;

демонстратор фільму - суб'єкт кінематографії, який здійснює демонстрування (публічний показ) фільму;

демонстрування (публічний показ, публічне сповіщення і публічна демонстрація) фільму - професійна кінематографічна діяльність, що полягає в показі фільму глядачам у призначених для цього приміщеннях (кінотеатрах, інших кіновидовищних закладах), на відеоустановках, а також каналами мовлення телебачення; (Абзац дев'ятий статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 763-IV (763-15) від 15.05.2003)

державний фонд фільмів - державний заклад культури, що здійснює архівну та науково-дослідницьку діяльність з метою розвитку фільмофонду, відновлення, реставрування і збереження творів національної та світової кінематографічної спадщини, розповсюдження відповідної інформації;

дублювання фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає у синхронному відтворенні мовної частини звукового ряду фільму іншою мовою шляхом перекладу, що відповідає складовій артикуляції дійових осіб;

зберігання фільму - діяльність, яка спрямована на забезпечення довгострокового зберігання вихідних матеріалів фільмів і фільмокопій та їх реставраційно-профілактичної обробки;

кінематографія - галузь культури, що об'єднує комплекс видів професійної діяльності, пов'язаної з виробництвом, розповсюдженням, зберіганням та демонструванням фільмів, навчально-науковою роботою у цій галузі;

кінопроект - комплект документів, на підставі яких здійснюється виробництво фільму;

національний екранний час - сумарний час, протягом якого здійснюється демонстрування (публічний показ, публічне сповіщення і публічна демонстрація) фільмів у кіновідеомережі та на каналах мовлення телебачення України; (Абзац п'ятнадцятий статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 763-IV (763-15) від 15.05.2003)

національний фільм - створений суб'єктами кінематографії України фільм, виробництво якого здійснено в Україні та авторське право чи право власності на який повністю або частково належить суб'єктам кінематографії України, а також основна (базова) версія мовної частини звукового ряду якого створена українською мовою; (Абзац шістнадцятий статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1909-VI (1909-17) від 18.02.2010)

озвучення фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає в заміні звукового ряду фільму на інший, несинхронний, який передає зміст мовного ряду фільму;

підприємницька діяльність у кінематографії - діяльність, пов'язана з виробництвом, розповсюдженням та демонструванням (публічним показом) фільмів, з метою одержання прибутку;

продюсер фільму - фізична або юридична особа, яка організовує або організовує і фінансує виробництво та розповсюдження фільму; (Абзац дев'ятнадцятий статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 763-IV (763-15) від 15.05.2003)

продюсерська система - система в галузі кінематографії, яка в умовах кіноринку забезпечує взаємодію і функціонування всіх суб'єктів кінематографії з метою виробництва, розповсюдження та демонстрування (публічного показу) фільмів;

розповсюдження (прокат) фільму - виготовлення фільмокопій (тиражування), продаж та передача їх в прокат юридичним та фізичним особам;

розповсюджувач (дистриб'ютор, прокатник) фільму - суб'єкт кінематографії, який має право на розповсюдження фільму; (Абзац двадцять другий статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 763-IV (763-15) від 15.05.2003)

суб'єкт кінематографії - фізична або юридична особа, яка займається будь-яким видом професійної діяльності у галузі кінематографії;

субтитрування фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає в здійсненні перекладу з мови оригіналу фільму на іншу мову та фіксуванні цього перекладу написами безпосередньо на фільмокопії;

сценічно-постановочні засоби кіновиробництва - предмети, пристрої та споруди, які протягом знімального періоду створення фільму (операційного циклу) використовуються шляхом перенесення їх зображення або зображення процесу їх перетворення (знищення) до аудіовізуального твору способами, доступними кіновиробнику; { Статтю 3 доповнено новим абзацом згідно із Законом N 1909-VI (1909-17) від 18.02.2010 }

фільм - аудіовізуальний твір кінематографії, що складається з епізодів, поєднаних між собою творчим задумом і зображувальними засобами, та який є результатом спільної діяльності його авторів, виконавців і виробників. За способами фіксації зображення та розповсюдження фільми поділяються на кіно-, відеофільми тощо;

фільмокопія - примірник фільму, виготовлений із застосуванням вихідних матеріалів фільму;

професійна кінематографічна діяльність - діяльність, що провадиться суб'єктами кінематографії на професійній основі та є джерелом їх доходів. (Статтю 3 доповнено абзацом згідно із Законом N 763-IV (763-15) від 15.05.2003)

Стаття 4. Регулювання відносин, що виникають у процесі виробництва та використання фільму як об'єкта авторського права

Відносини, що виникають у процесі виробництва та використання фільму як об'єкта авторського права, регулюються цим Законом, Законом України "Про авторське право і суміжні права" та іншими нормативно-правовими актами України.

Стаття 5. Основні принципи кінематографії

Основними принципами кінематографії є:
утвердження творами кінематографії ідей гуманізму, загальнолюдських, національно-культурних та духовних цінностей;

сприяння розвитку національної свідомості, патріотичних почуттів, естетичного та екологічного виховання громадян;

гарантування свободи творчості, захисту інтелектуальної власності, авторських і суміжних прав, моральних і матеріальних інтересів суб'єктів кінематографії;

розвиток кіноіндустрії та традицій національної кінематографії;

збереження національної та світової кінематографічної спадщини;

рівність прав і можливостей суб'єктів кінематографії незалежно від форм власності у виробництві, розповсюдженні та демонструванні (публічному показі) фільмів;

заохочення благодійної діяльності;

сприяння аматорській творчості в кінематографії;

сприяння співробітництву суб'єктів кінематографії з іноземними та міжнародними кінематографічними асоціаціями, фондами тощо.

Стаття 6. Мова у галузі кінематографії

Застосування мов у галузі кінематографії здійснюється згідно зі статтею 23 Закону України "Про засади державної мовної політики" (5029-17).

{ Стаття 6 в редакції Закону N 5029-VI (5029-17) від 03.07.2012 }

Р о з д і л І І

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ В КІНЕМАТОГРАФІЇ

Стаття 7. Суб'єкти кінематографії

За спрямуванням діяльності суб'єкти кінематографії поділяються щодо:

створення фільмів - автори і виконавці;

виробництва фільмів - кіностудії, відеостудії, студії, продюсери тощо;

розповсюдження фільмів - виробники, дистриб'ютори (прокатники) фільмів, кінокопіювальні підприємства, фонди фільмів, архіви кіно-, фото-, фонодокументів тощо;

демонстрування (публічного показу, публічного сповіщення і публічної демонстрації) фільмів - кінотеатри, кіноустановки, відеоустановки, канали мовлення телебачення (ефірного, кабельного, ефірно-кабельного, супутникового тощо); (Абзац п'ятий частини першої статті 7 в редакції Закону N 763-IV (763-15) від 15.05.2003)

підготовки професійних кадрів та вдосконалення творчої майстерності - спеціалізовані навчальні заклади кінематографії, спеціалізовані факультети в інших навчальних закладах незалежно від форми власності, театри (студії) кіноактора; { Абзац шостий частини першої статті 7 в редакції Закону N 1909-VI (1909-17) від 18.02.2010 }

розроблення та виготовлення технологічного обладнання - науково-дослідні, конструкторські установи, сервісні центри, асоціації, виробничі підприємства та інші юридичні особи незалежно від форм власності.

Створення, функціонування та припинення діяльності суб'єктів кінематографії провадиться відповідно до законодавства України.

Стаття 8. Підприємницька діяльність суб'єктів кінематографії

Суб'єкти кінематографії здійснюють підприємницьку діяльність у галузі кінематографії згідно з законодавством України.

Підприємницька діяльність у галузі кінематографії може здійснюватися через продюсерську систему. В разі участі в продюсерській системі держави її інтереси представляють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії та місцеві органи управління кінематографією. Положення про продюсерську систему в галузі кінематографії (813-98-п) затверджується Кабінетом Міністрів України.

{ Частина друга статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Усі суб'єкти професійної кінематографічної діяльності, які займаються виробництвом, розповсюдженням і демонструванням

фільмів, вносяться до Державного реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів, положення (27-2004-п) про який затверджується Кабінетом Міністрів України. (Статтю 8 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 763-IV (763-15) від 15.05.2003)

Стаття 9. Органи управління кінематографією

Державну політику у сфері кінематографії здійснюють центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері кінематографії.

Місцевими органами управління кінематографією є органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації.

{ Стаття 9 в редакції Закону N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Стаття 9-1. Повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері кінематографії

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії, належить:

1) структурне вдосконалення та реформування національної кіноіндустрії, розвиток продюсерської системи, сприяння залученню матеріальних і нематеріальних активів для розвитку кінематографії;

2) розроблення:

програми створення та розповсюдження національних фільмів;

умов прокату, тиражування, розповсюдження і публічного показу або демонстрування фільмів з індексами, що мають обмеження глядацької аудиторії;

3) здійснення інших повноважень, передбачених законом та покладених на нього актами Президента України.

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, належить:

1) здійснення відповідно до законодавства функції державного нагляду (контролю) у сфері кінематографії;

2) ведення:

Державного реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів;

Державного реєстру фільмів;

3) підготовка, розповсюдження та тиражування аудіовізуальних творів відповідно до законодавства;

4) виконання програми виробництва фільмів за державним замовленням, розроблення економічних обґрунтувань та розрахунків щодо граничних обсягів видатків з Державного бюджету України;

5) надання в установленому порядку аудіовізуальним творам статусу національного та порушення клопотання про надання статусу національного суб'єктам кінематографії;

6) здійснення інших повноважень, передбачених законом та покладених на нього актами Президента України";
{ Закон доповнено статтею 9-1 згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Р о з д і л III

ВИРОБНИЦТВО, РОЗПОВСЮДЖЕННЯ, ДЕМОНСТРУВАННЯ ТА ЗБЕРІГАННЯ ФІЛЬМІВ

Стаття 10. Види фільмів

За видами фільми поділяються на ігрові, анімаційні (мультиплікаційні), неігрові тощо.

Стаття 11. Учасники створення фільму

Фільм створюється колективом, який складається з авторів, виконавців фільму та виробників.

Персональний склад учасників створення фільму зазначається у вихідних даних (титрах) фільму.

Стаття 12. Виробництво фільму

Виробництво фільму здійснюється відповідно до затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії технічних стандартів, норм та правил виробництва фільмів. Дотримання цих стандартів, норм та правил є обов'язковим для суб'єктів кінематографії незалежно від форм власності.

{ Стаття 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Стаття 13. Вихідні дані (титри) фільму

На початку або в кінці фільму на матеріальних носіях розміщуються вихідні дані (титри), в яких у довільній послідовності зазначаються назва фільму, учасники його створення, знак охорони авторського права, рік його створення. За погодженням з власником, який має виключне право на фільм, у вихідні дані (титри) фільму можуть бути внесені додаткові відомості про учасників його створення.

Вихідні дані (титри) фільму підлягають обов'язковому відтворенню на всіх фільмокопіях.

Початком фільму вважається перший кадр зображувального або звукового ряду незалежно від того, чи це титри, зображення чи фонограма. Кінцем фільму вважається останній кадр зображувального або звукового ряду, включаючи титри і знак охорони авторського права. (Статтю 13 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 763-IV (763-15) від 15.05.2003)

Стаття 14. Порядок розповсюдження і демонстрування фільмів

Розповсюдження і демонстрування фільмів в Україні здійснюються відповідно до затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії технічних стандартів, норм та правил

розповсюдження і демонстрування фільмів. Дотримання цих стандартів, норм та правил є обов'язковим для суб'єктів кінематографії незалежно від форм власності.

{ Частина перша статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Розповсюдження іноземних фільмів здійснюється згідно зі статтею 23 Закону України "Про засади державної мовної політики" (5029-17) та міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

{ Частина друга статті 14 в редакції Закону N 5029-VI (5029-17) від 03.07.2012 }

Порядок розповсюдження фільму визначається угодою, укладеною розповсюдjuвачем фільму з авторами фільму або особою, яка має виключне право на фільм.

Порядок розповсюдження, послідовність видів демонстрування (кінотеатральний, телевізійний, відеопоказ) фільмів, створених на засадах державного замовлення, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

{ Частина четверта статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Стаття 15. Права та умови розповсюдження і демонстрування фільму

Право на розповсюдження і демонстрування національних та іноземних фільмів на всіх видах носіїв зображення надається суб'єктам кінематографії центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії. Документом, який засвідчує це право та визначає умови розповсюдження і демонстрування, є державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів. Фільми, на які видані державні посвідчення на право розповсюдження і демонстрування, вносяться до державного реєстру фільмів. Положення про державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів (1315-98-п) затверджується Кабінетом Міністрів України.

{ Частина перша статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів видається на платній основі суб'єкту кінематографії протягом десяти робочих днів з дня подання заяви та інших документів і матеріалів, визначених Кабінетом Міністрів України. Термін розгляду заяви про видачу державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів може бути продовжений на двадцять п'ять робочих днів у разі виникнення розбіжностей щодо індексу фільму та перегляду фільму експертною комісією з питань розповсюдження і демонстрування фільмів.

{ Статтю 15 доповнено частиною другою згідно із Законом N 3588-VI (3588-17) від 05.07.2011 }

Підставами для відмови у видачі державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів є:

невідповідність поданих документів та матеріалів вимогам пункту 6 Положення про державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів та цього Закону;

наявність висновку експертної комісії на фільми, що пропагують війну, насильство, жорстокість, фашизм і неофашизм, спрямовані на ліквідацію незалежності України, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, приниження нації, неповагу до національних і релігійних святинь, приниження особистості, що пропагують невігластво, неповагу до батьків, а також наркоманію, токсикоманію, алкоголізм та інші шкідливі звички; фільми порнографічного характеру.

{ Статтю 15 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 3588-VI (3588-17) від 05.07.2011 }

Державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів може бути анульоване та скасована державна реєстрація фільму у разі:

виявлення в документах, поданих суб'єктом кінематографії, недостовірних відомостей;

дострокового припинення дії угод (контрактів, договорів), укладених розповсюдjuвачем фільму з авторами фільму або особою, яка має виключне право на фільм.

{ Статтю 15 доповнено частиною четвертою згідно із Законом N 3588-VI (3588-17) від 05.07.2011 }

Рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії про відмову у видачі державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів та його анулювання може бути оскаржене у судовому порядку.

{ Статтю 15 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом N 3588-VI (3588-17) від 05.07.2011; із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Стаття 16. Майнові права автора на фільм, права власності на вихідні матеріали фільму та фільмокопії

Майнові права автора на фільм, права власності на вихідні матеріали фільму та фільмокопії можуть належати державі, юридичним та фізичним особам.

У разі створення фільму, вихідних матеріалів фільму та фільмокопій за рахунок коштів державного бюджету держава виступає суб'єктом майнових прав автора на фільм, права власності на вихідні матеріали фільму та фільмокопії відповідно до умов укладеного з автором фільму договору.

(Стаття 16 в редакції Закону N 763-IV (763-15) від 15.05.2003)

Стаття 17. Зберігання вихідних матеріалів фільму та фільмокопій

Вихідні матеріали фільму, створеного повністю або частково за кошти Державного бюджету України, а також фільмокопії фільмів, створених в Україні за кошти юридичних осіб з приватною формою власності та фізичних осіб, зберігаються в державному фонді фільмів. Порядок передачі державному фонду фільмів, умови зберігання вихідних матеріалів фільмів і фільмокопій та положення про державний фонд фільмів затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

{ Частина перша статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Фільмокопії та вихідні матеріали фільмів документального характеру, кіноперіодики, творів кіно- та відеолітопису (кіно-, відеодокументи), створені повністю або частково за кошти Державного бюджету України, а також фільмокопії фільмів документального характеру, кіноперіодики, творів кіно- та відеолітопису, створені в Україні за кошти юридичних осіб приватної форми власності та фізичних осіб, зберігаються в державному кінофотофоноархіві відповідно до закону.
{ Статтю 17 доповнено частиною другою згідно із Законом N 1909-VI (1909-17) від 18.02.2010 }

Співробітництво з вітчизняними і зарубіжними кіноархівами здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.
{ Статтю 17 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Р о з д і л І V

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ТА ФІНАНСУВАННЯ КІНЕМАТОГРАФІЇ

Стаття 18. Державна політика в кінематографії

Державна політика в кінематографії полягає у визнанні кінематографії галуззю культури, а національного фільму - надбанням культури Українського народу і здійснюється шляхом державної підтримки суб'єктів кінематографії України.

Стаття 19. Державна підтримка суб'єктів кінематографії

Держава сприяє виробництву, розповсюдженню та демонструванню національних фільмів у кіно-, відеомережі та на каналах мовлення телебачення, збереженню, відновленню національної та кращих зразків світової кінематографічної спадщини, вживає заходів для повернення в Україну національної кінематографічної спадщини, що знаходиться за її межами.

{ Частина другу статті 19 виключено на підставі Закону N 2856-VI (2856-17) від 23.12.2010 }

{ Частина другу статті 19 виключено на підставі Закону N 763-IV (763-15) від 15.05.2003 }

Державна підтримка надається суб'єктам кінематографії незалежно від форм власності, які займаються виробництвом, розповсюдженням і демонструванням національних фільмів, фундаментальними та прикладними дослідженнями, професійною освітою в галузі кінематографії.

Держава підтримує спільне з іноземними суб'єктами кінематографії виробництво фільмів, застосування світових досягнень науки і техніки у виробництві, розповсюдженні, зберіганні та демонструванні фільмів.

Держава бере участь у реалізації міжнародних кінематографічних програм, сприяє організації міжнародних кінофестивалів, кіноринків та участі в них суб'єктів кінематографії України.

Держава гарантує всім суб'єктам кінематографії охорону авторського права і суміжних прав на території України відповідно

до законодавства України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Держава підтримує кінематографію шляхом податкового, митного, валютного та інших видів регулювання.

Суб'єкти професійної кінематографічної діяльності, яким виділяються кошти з Державного бюджету України та місцевих бюджетів, можуть користуватися послугами організацій поштового, телеграфного та телефонного зв'язку за тарифами, передбаченими для бюджетних організацій. (Частина восьма статті 19 в редакції Закону N 763-IV (763-15) від 15.05.2003)

Стаття 20. Фінансова підтримка галузі кінематографії

1. Сума витрат на фінансову підтримку кінематографії в державному та місцевих бюджетах виділяється окремим рядком і вноситься до переліку захищених статей видатків загального та спеціального фондів цих бюджетів.

2. Для фінансової підтримки національної кінематографії Кабінет Міністрів України створює:

1) спеціальний рахунок фінансової підтримки національної кінематографії (далі - Рахунок), який акумулює кошти:

а) збору на розвиток національної кінематографії, який є джерелом формування спеціального фонду Державного бюджету України для фінансування виробництва національного фільму на кожен поточний рік у частині доходів;

{ Набирає чинності після прийняття Закону України про збір на розвиток національної кінематографії - див. пункт 1 розділу II Закону N 1909-VI (1909-17) від 18.02.2010 }

б) видатків загального та спеціального фондів Державного бюджету України на державні програми розвитку кінематографії;

2) Раду управління коштами спеціального рахунку фінансової підтримки національної кінематографії (далі - Рада), до складу якої на паритетній основі включаються представники:

а) держави, які призначаються Кабінетом Міністрів України;

б) Національної спілки кінематографістів України, які обираються (делегуються) у порядку, визначеному статутними документами спілки.

3. Голова Ради та його заступник обираються на її зборах більшістю від загальної кількості членів Ради.

4. Рада з підтримки національної кінематографії:

1) може утворювати експертні комісії із включенням до їх складу професійних творчих працівників, продюсерів, дистриб'юторів та прокатників фільмів, які можуть не бути членами Ради;

2) приймає рішення щодо фінансування:

а) виробництва, розповсюдження та демонстрування національних фільмів у кіно-, відеомережі та на каналах мовлення телебачення. Розмір сум, виділених на виробництво одного фільму, не може перевищувати 50 відсотків вартості його кошторису. Фінансування документальних, просвітницьких і анімаційних фільмів, фільмів для

дитячої аудиторії (з урахуванням художньої та культурної значущості проекту) може становити 100 відсотків кошторисної вартості їх виробництва;

б) збереження та відновлення національної кінематографічної спадщини, повернення її в Україну, якщо вона знаходиться за її межами;

в) компенсації за рахунок коштів спеціального фонду Державного бюджету України відсоткових ставок передбачених на підтримку національної кінематографії кредитів банків, залучених для виробництва національних фільмів на умовах тендеру, проведеного відповідно до норм законодавства про державне замовлення на купівлю товарів, виконання робіт, надання послуг для державних потреб центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії;
{ Підпункт "в" пункту 2 частини четвертої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

3) на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії оприлюднює: { Абзац перший пункту 3 частини четвертої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

а) інформацію щодо надходження коштів на Рахунок - не пізніше ніж на наступний день після їх надходження на рахунок;

б) Реєстр національних фільмів, розповсюдження та демонстрування яких звільнено від сплати збору на розвиток національної кінематографії, - з оновленням інформації не пізніше ніж на наступний день після включення до реєстру нових фільмів;

в) заявки на фінансування за рахунок коштів Рахунку - не пізніше ніж на наступний день після їх надходження до Ради;

г) перелік проектів рішень Ради щодо фінансування за рахунок коштів Рахунку - не пізніше ніж за місяць до прийняття Радою рішення про виділення коштів;

г) рішення про фінансування за рахунок коштів Рахунку - не пізніше ніж на наступний день після прийняття Радою рішення про виділення коштів;

4) забезпечує здійснення контролю за цільовим використанням коштів, наданих для виробництва національного фільму.

5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії: { Абзац перший частини п'ятої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

1) видає державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування на території України всіх видів вітчизняних та іноземних фільмів на кіноплівці чи на відеоносіях лише за умови тиражування їх фільмокопій на території України;

2) здійснює розпорядження коштами Рахунку виключно на підставі рішення Ради.

6. Фінансова підтримка галузі кінематографії здійснюється також за рахунок:

1) благодійних внесків і пожертвувань;

2) інших джерел, не заборонених законодавством.

{ Стаття 20 в редакції Законів N 763-IV (763-15) від 15.05.2003, N 1909-VI (1909-17) від 18.02.2010 }

Стаття 21. Державне замовлення у галузі кінематографії

Серед суб'єктів кінематографії незалежно від форм власності розміщується відповідно до законодавства України державне замовлення на виробництво та розповсюдження фільмів. У разі державного замовлення пріоритет надається виробництву і розповсюдженню фільмів для дітей та юнацтва. Замовником за державним контрактом виступає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.

{ Стаття 21 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Стаття 22. Використання національного екранного часу

Для сприяння виробництву національних фільмів, а також доступу глядачів до перегляду творів національної кінематографічної спадщини встановлюється квота демонстрування національних фільмів, яка становить не менше 30 відсотків національного екранного часу. Ця квота є обов'язковою для всіх демонстраторів фільмів у кіно-, відеомережі та на каналах мовлення телебачення України. Положення про національний екранний час та його використання суб'єктами кінематографії та телебачення затверджується Кабінетом Міністрів України.

Р о з д і л V

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

Стаття 23. Міжнародна діяльність суб'єктів кінематографії України

Міжнародна діяльність суб'єктів кінематографії України полягає у спільному з іншими країнами виробництві фільмів, розповсюдженні за межами України національних фільмів, а в Україні - фільмів інших держав, застосуванні у виробництві, розповсюдженні та демонструванні фільмів світових досягнень науки і техніки.

Статус продукту спільного виробництва аудіовізуальним творам в Україні відповідно до міжнародних договорів надає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.

{ Статтю 23 доповнено новою частиною другою згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Суб'єкти кінематографії України можуть брати участь у діяльності міжнародних кінематографічних організацій, реалізації міжнародних кінематографічних програм, у кінофестивалях, кіноринках тощо.

Стаття 24. Діяльність іноземних фізичних та юридичних осіб у кінематографії України

Іноземні юридичні та фізичні особи можуть брати участь у розвитку кінематографії України, в тому числі шляхом інвестування, відповідно до законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Участь в організації конкурсу з відбору інвестиційних і інноваційних проектів у сфері кінематографії бере центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.

{ Статтю 24 доповнено новою частиною другою згідно із Законом N 5461-VI (5461-17) від 16.10.2012 }

Держава гарантує іноземним юридичним та фізичним особам, які беруть участь у створенні фільмів та інвестуванні кінематографії України, сприятливі умови діяльності, охорону авторського права і суміжних прав відповідно до законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 25. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом та іншими нормативно-правовими актами України, то застосовуються правила міжнародного договору.

Р о з д і л VI

**ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА
ПРО КІНЕМАТОГРАФІЮ**

Стаття 26. Відповідальність за порушення законодавства про кінематографію

Особи, винні у порушенні законодавства про кінематографію, несуть відповідальність згідно з законодавством України.

Р о з д і л VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Закон України "Про кінематографію" набирає чинності з дня його опублікування.

До приведення інших законів у відповідність з нормами цього Закону вони діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців після опублікування Закону України "Про кінематографію":

подати Верховній Раді України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що впливають із цього Закону;

розробити і привести у відповідність з цим Законом свої нормативно-правові акти;

відповідно до компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ, 13 січня 1998 року
N 9/98-ВР